

הניח

עמדתו בשער מחנה מעשיהו. חבילת בגדים ישנים בידו. זה היה כל רכושי אחרי עשר שנות מאסר ועבודה. מלבד החי בילה ליוחה אוני גם ברכתם של כל חברי לכלא. ברכה נאמנה שיצאה מהלב. ליד השער חיכו לי מספר מכונות. באחת מהן הגיעה אשתי וביתר באו במעוד-בוקר העתונאים. אשתי המתינה לי בצד. העתונאים התנסלו עלי. האם תחדש את המשפט? מה בדעתך לעשות? במה תעבוד? המטירו עלי את שא-לותיהם.

לא עניתי להם. הייתי כה נרגש ומבולבל שלא יכולתי כמעט לדבר. אבל זאת לא

מאת דוד יעקובוביץ

היתה הסיבה היחידה של עניתי להם. פשוט לא היה לי מה לענות.

כי קדחת השיחרור, שהחלה חודשים מס' פר לפני כן ושהקיפה את כל סגל המחנה והעובדים הסוציאליים שלו, שככה עוד לפני שיחרורו. הדבר היחיד הברור היה שאננם ינכו לי שלישי התקופה בגלל התנהגותי המופתית בכלא. מלבד זה לא היה שום דבר בטוח. לא ידעתי מה אעשה ברגע שאהיה חופשי.

היתה שם עובדת סוציאלית, שאיתה הייתי כל הזמן בקשר. ביקשתי ממנה רק דבר אחד: שתדאג לסדרני בעבודה קבועה ברגע שאשתחרר. לא רציתי להסתובב אפילו יום אחד בלי עבודה. ידעתי כי הבטלה היא מקור כל רע. אמרתי לעובדת הסוציאלית שברצון אהיה מוכן לקבל כל עבודה, אבל בגלל גילי (48) ומצב בריאותי המיוחד (עוד מת' קופת מלחמת השיחרור אני נכה ברגלי הי' ימנית, ובמשך תקופת המאסר קיבלתי מח' לחלב), אני מוגבל לעבודה קלה.

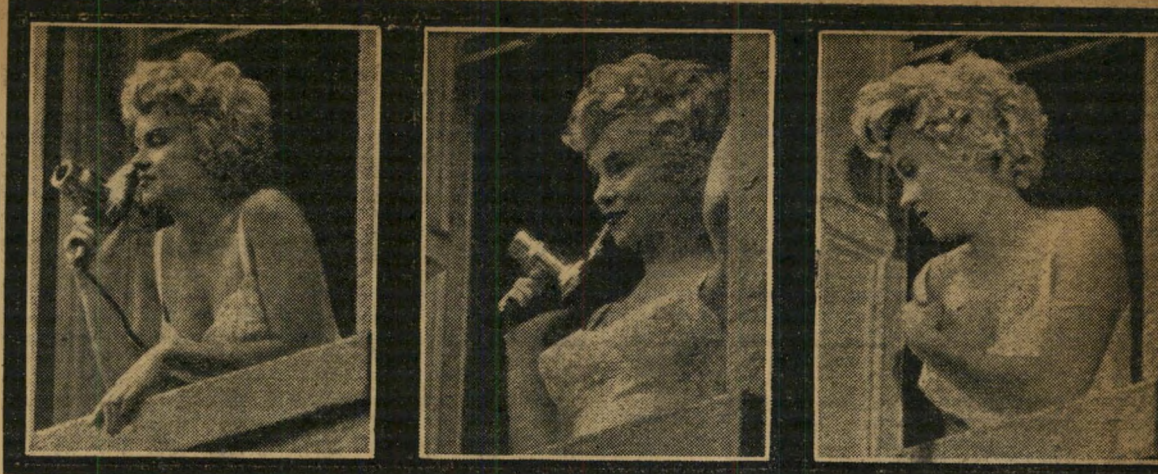
העובדת הציעה לי לעבוד בבית-חרושת. הסכמתה, אבל פחדתי שברגע שידוע לבעל-הבית מי אני, הוא עלול לפטר אותי. שאלתי את העובדת אם היא יכולה להבטיח לי לפחות תקופה קצרה של נסיון, בה אוכל להוכיח את עצמי. היא לא יכלה להבטיח. ביקשתי רשיון לקיוסק או חנות.

ימים ספורים לפני השיחרור באה העובדת הסוציאלית והודיעה לי שלא הצליחה לסדר לי שום דבר. שאלתי אותה מה בקשר ל' רשיון. היא ענתה שלא הצליחה להשיג לי רשיון, כי היא בעצמה מתנגדת שאעבוד ב' זה. "זה לא בשבילך", אמרה לי. היא לא הבינה שרציתי בכל תוקף להיות עצמאי. ידעתי שאם אהיה תלוי באחרים, יהיו לי תמיד צרות ואחיה בפחד שתמיד יוכלו לי פטר אותי בתירוץ שלא ידעו על עברי.

★ ★ ★ לא רציתי לשדם קנסות

מחת השיחרור השכיחה ממני את כל הדאגות האחרות. כאשר התעוררתי בחדרי הקטן, הרגשתי שאני עומד בפני קרי אסום. שתי אפשרויות היו לי: יכולתי לנסות להשיג עבודה כפועל שכיר בבית חרושת או בכל עסק שהוא, או להיות עצמי. מאי האפשרות הראשונה היתה אמנם יותר נוחה ויותר בטוחה, אם הייתי מצליחה בה, אבל מנסיוני ידעתי שאם אגלה מי אני, ידחו אותי מיד. אם לא אגלה, והדבר יתגלה להם במשך הזמן, קשה היה לי להגיש שיסכמו להשאיר אותי בעבודה.

החלטתי להיות עצמאי. התקשרתי עם כמה בתי-חרושת לבגדים, קניתי מהם קצת חסורה, בעיקר שמלות, והתחלתי לעבוד. ב' מעט הכסף שחסכה אשתי מעבודתה, במשך השנים שהייתי כלוא, קניתי תלת-אופניים, הטעתי עליהם את החסורה ויצאתי לרחובות העיר. עשרות ומאות רוכלים כמוני הסתובבו ומסתובבים ברחובות תל-אביב. לרובם אין רשיון ורוכלות, והם משלמים קנסות כמעט בכל יום. גם אני יכולתי להמשיך לעבוד ולשלם קנסות. אבל עצלי זה אחת. אני לא רציתי שום מעצ על לובשי מדים, שוטרים או פקחים עירוניים. כשבאו הפקחים כמה פעמים וגרשו אותי ממקומות ש' בהם עבדתי בתל-אביב, יצאתי לעבוד מחוץ

מריולן מזנוני בחלון ביתה* מחזק את הוליווד מן הספה

ביותר, שעה ששיע גלור ניגש לבעוט בעיטת קרן וכל הקהל עקב אחרי מבצעו בדממה, שיסעה לפתע צעקה את האינדיוויד: "שיע! אני כאן!" האיש צעק היה שחקן הבימה יהודה אפרוני, שעל הבמה אין קולו נשמע דהקא חזק ביותר. הפעם, מרוב התרגשות, עלה על עצמו כאשר הבקיע שיע את שער הנצחון צעק אפרוני: "שיע הסת את האקרופוליס!" העיר שכנו, הב' מאי היי קילום! סולל-בונה היתה הורסת אותו יותר טוב". . . כאותו משחק נפ' גשו גם אורי נרב, מנהל קופת-חולים מכבי וממסדי ברית-מכבים-עתידי, ומזכיר מערכת הארץ ישראל פינקלשטיין. למ' רות ששניהם בני אותו גיל, שערותיו של נרב לבנות לגמרי. הסביר פינקלשטיין, ש' איננו חובב ספורט במיוחד, לנדב: "כל שעה לבנה שלך זה גול שלא הכנסנו". תיקן אותו נדב: "כל שעה זה גול ש' קיבלנו". . . מבצע המוריסטי מיוחד במינו עשה אורי זוהר, שביקר בנשפיה בבית אחד מידיניו השחקנים. אורי החליט, משום מה, שהשכנים אינם זקוקים למח' צילום לניגוב הרגליים שלפני ולתותיהם, שיחרר את כל דיירי הבית מהמעצמה לנקות את רגליהם, העלים את המחצלות.

★ ★ ★ דעות של כוכבים

שבועון אמריקאי גילה השבוע כיצד ניצל העולם מתמונת קישט ציונית אחת, לפחות. פקידים ישראלים רצו לזעזע את העולם בתצלום של שתי הגרות, אליזבת רחל פיינלנד ומרילין מונרו - מינר, עומ' דות עד ברכיות בזמניו - כוונתה לתרבות המול, התערב סוכן-פרסומת הוליוודי, שיכ' נע את הפקידים כי הדבר אינו כדאי. . . בינתיים הפכה מרילין מונרו לביבה בפני עתונאי אחר: "לולא עבדתי שם, הייתי מוחקת את הוליווד מן המפה! וזהי העיר הקדושה של התנים והצבועים. כשיש לי מישו מול בהוליווד, הם פושטים את עורו בעורו בימים. הם שונאים אותי שם מפני שסרבתי להמשיך ולשחק פצצת-מין, ומפני שהתחנתי עם אדם אינטליגנטי. הם רוצים עלי מפני שאיני מתהוללת עמם, מפני שאין לי מאהב ומפני שאני רוצה לחיות כמו אשה גורמאלית עם בעל וילדים. כאשר הפלתי, בשעת הטרסת המים וטעמי, צעקו כולם בשמחה לאיד: "טוב לה, למה היא עובדת בסרט כשהיא בהריון?" הוסיף בעלה ארתור מילר: "כל הפעלת ממשכה לעבוד כשהיא בהריון, אילו הסתיקה מרילין, היו מוציאים משהו אחר כדי להשמיץ אותה". . . אחרי שכמה עתונים (וגם העולם הזה 1164) כללו את השחקנית ההר-ליבוודית דבורה קר ברשימת הכוכבות המרכיבות עדשות מגע, פירסמה קר השבוע הכחשה נמרצת: "אני מרכיבה עדשות מגע, משקפיים או מונוקל". . . בין המכחישים היה השבוע גם המלך חר' פיין, שנקט בצעד בלתי-רגיל לגבי מלך: הוא שלח מכתב למערכת השבועון סייס, בו הכחיש בתוקף את הסיפור על תלולתי אחיו, יורש-העצר מוחמד. טען חוסיין, בין השאר: "אחדים מאיתנו, האהשמים, יכולים ליפול, אחדים מאיתנו יכולים למות. אולם אנו ממשכים בדרכנו מבלי להתרגש, כי זה חלק מחובתנו כלפי העם הערבי, עמנו. אנו נחיה כל זמן שהערביות תחיה".

חמונות שצולמו בחשאי שעה שאתרוד מילר כבר עמד לפני ביתם, חיכה שאשתו תגמור לייבש את שערותיה במכונת-הייבוש שבידה ותצטרף אליו.

לה, יש ביקוש רב לזמרת אסתר טובי, שהחלה בינתיים מופיעה בקפה נוגה בתל-אביב. בין השאר, הציעו לה להשתתף כרבי-עייט הבנות, שתופיע במועדון התיאטרון החדש בחיפה. כשאמרו לטובי כי דרושות ארבע בנות יפות, שאלה בענותונה הרגילה: "איפה תקחו עוד שלושי? . . . אמנית צעירה אחרת, שהוצעה לרביעייה החדשה: של שי אופיר, שהופיעה לאחר-מכן עם לואי בארו בפאריס ושחזרה תחודש ארצה, אחרי העדרות של כמה שנים. גם מיה טרם התי-ליטה אם לקבל את ההצעה. . . על גילוי כשרון שירה בקרבה ספרה השבוע שחקנית הבימה עדה של: "בגיל 12 כתבתי שיר על זכוב. חשבתי שזה גאוני. אחרי-כך מצאתי את השיר אצל אלתרמן". . . חיש המזור בריא גילה השבוע הילד הזמר ח'וד ליטוב. אחרי שהצליף ברוגטקה באחוריו של עתונאי שבא לראינו, חיתה הילד את דעתו על הזמרת הספרדיה המופיעה יחד עמו: "השתגעתי. להביא זמרת כזאת מס' פרד ועוד לשלם לה כסף! אצלנו היא שרה ברחוב". . . לאברהם (סורמללו) הדרול ("גינאה, בעל מרתף סורמללו בירושלים, יש שיטה מיוחדת לטיפול במס' הכנסה. כשהוא מקבל הודעות רשמיות הוא זורק אותן מיד לסל. לפני זמן מה קיבל סורמללו פתק אדום ממס'הכנסה, עליו התי-נוססה הכותרת: אתראה אחרונה. סורמללו זרק גם פתק זה ואמר בשמחה: "טוב שזאת התראה האחרונה, יותר לא יבלבל את הראש". כעבור שבועיים באו לעקל את חפציו. . . אברהם (פשינדל) ושא, מנהל בצעיר, עומד לסיים בקרוב את תקופת רחוקו הארוכה. התמונה מתעכבת משום שפשנל טרם מצא טקס מקורי די הצורך. . . אברהם ארסמ, סגן ראש עיריית ירושלים, העלה השבוע וכתונות ב' אחר: ישראל. בין השאר נזכר ארסט בינר שנחרט בזכרונו, עקב לידתה של אילנה רובינא: "אחרי שלדה את אילנה, חלתה למיטתה במשך שבועות רבים, כשכל הארץ עוקבת אחרי מהלכה. כשהבריאה, ערכו לכבודה מסיבה בירושלים. במקום נאום' חשובה קמה רובינא והודתה למכרכיה ב' שיר: "אוי לי, וי לי, מר לי, מר / הבו יין ושיכר". . . בתחרות הכדורגל בין ישראל ויוון, באחד הרגעים המתוחים

אנשים

כרונות של קצינים
אלוף-משנה יוחאי ברנרן, שהתמנה ה' בוע כמפקד חיל-הים, סיפר לאחרונה על אדם שהוא שואף ביותר לפגשו. האיש יא בריגדיר אנגלי, שהיה בשעתו סיניגורו יא ב'נ'ון בפני בית-דין צבאי בריטי. הדבר יא בעקבות פעולת חבלה, אותה ניסה חאי לבצע בקפריסין. הוא נתפס, הושלך לניווק, אחרי שהספיק לבלוע את התמונה בתעודת-הזהות שלו. הציג עצמו כפליט פולין. הסיגור הבריטי, שהגן עליו, נשא נוסף-הנהגה נלהב על הנער הפליט ועל יחס המביש של האנגלים כלפי הפליטים, בעקבותיו נקנס יוחאי בסכום של 5 "א"י בלבד. . . קציני צבא אחר, שזכה אחרונה לפרסום, הוא אלוף-משנה איתמר י'ברק, מפקד הנח"ל. שמו של איתמר רף לרשימה הארוכה של האנשים אותם זיהים בתור ארי ב'רכנען, גיבור אקסודוס (אה כתבה). יש כמה נתונים לזיהוי זה. יתמר הוא איש הניתה, ומלבד זאת נס' ש עם ל'יאון יוריס, מחבר הספר, בעת היותו בארץ. . . ביולי ר'ון, מלך ושעשועים האמריקאי, אשר הגיע השבוע רצה כדי להקים את מוויאון הפסלים הלי-ומי בירושלים, סיפר כיצד עלה לגדולה. עת שהיה בעל מועדון לילה, פירסם מר' עות בעתונות, בצורת קטעי-רכילות על ל'קוחות שביקרו במועדונו. המודעות היו יא מוצלחות, עד שגדולי העתונים בארצות-זרית, כמו הניו-יורק הרלד טריביון, הציעו לכתוב את החומר בסדר מיוחד, ללא תש' זום. תוך זמן קצר השתכר בילי 3500 יולר לשבוע בשל הטור הקבוע שלו, שהתי-זרסם בששת אלפי עתונים. . . שופטת זשולם התל-אביבית, לאה ע'ונן, קיבלה ה' שבוע מחמאה מעורך-הדין שלמה כבורי, ש' זמר: "יותר משאת שופטת, את אמא של לי הנאשמים". השיבה השופטת: "אני מש' זלת להיות אופטימיסטית. למי שאני מאמין ה' לכלום, אלא שאני לפחות שואגה פנים שאני מאמינה להם".

★ ★ ★ בעיות של שחקנים

מאז התפוצצה להקת דויגן ושומאכר בג'

פסוקי השבוע

- ח"כ מק"י משה סנה, בתשובה לקריאת-ביניים של ח"כ מפא"י גדעון בן-ישראל, ששאל אותו בכנסת מדוע תמותת התינוקות בישראל היא הנמוכות בעולם: "אל תשאל אותי, אינני מלאך המתת!".
- שר הפיתוח מרדכי בנצובי, בנאום פרידה למנהל משלחת הסיוע הטכני של ארצות-הברית בישראל: "לא פאודרמילק דרוש לנו אלא לאודרמילק!".
- ריבסון שמואל מלינקו, מנאשמי כפר-קאסם, ששוחרר השבוע מכלאו: "אנו שביבנו בפנים בית-הסוהר, ונקלטנו לא פחות מאלה שנפגעו".
- ביולי ר'ון, מלך עולם השעשועים האמריקאי, המבקר בארץ: "אני יהודי רק במשרה חלקית".
- פולח ב'נגוריון, על מסעו של בעלה לארצות-הברית: "אני אדאג שלא יחסר לב'נגוריון דבר, וביחוד לא בגזי עבודה".
- רשימה בחתימת ג. ב. ב'רדיעות אחרונות": "בהצגה (הגנרל קישוט בקאמר) עצמה, כשבאה אשת הגנרל מהגן לביתה וכידה פרחים, שאותם היא טפה זה עתה כדבריה - נראה לצופים באולם בכירור, שהפרחים שבידה מלאכותיים המה. . . האם זה טוב ככה?".
- זקן השומרים אברהם שפירא: "אני לא הרגתי אף פעם בחיי, וגם לא נהרגתי עלידי אף אחד".